

พาเที่ยว"มหิดลวิทยานุสรณ์" กระบี่ไฮล์"เด็กเก่ง" ที่ไม่ใช่"เจ๋ง"แค่เฉพาะ"วิชาการ"

นำเสนอเมื่อ : 21 ส.ค. 2552

ใครว่า เด็กเก่งต้อง "เฮอร์ด"

ก็ไม่แน่ว่าจะไปซะทีเดียวหรอก

ไม่นานมานี้ ได้มีโอกาสไปเยี่ยมชม "โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์" โรงเรียนวิทยาศาสตร์ ของรัฐแห่งเดียวในประเทศ
ซึ่งตั้งอยู่ที่ ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม

ขอบอกคำเดียวว่า ไม่ธรรมดา

นักเรียนมหิดลวิทยฯ หลายต่อหลายรุ่น สร้างชื่อเสียงบนเวทีวิชาการระดับโลกด้วยการกวาดรางวัลมากมาย
ไม่ว่าจะเป็น การแข่งขันโอลิมปิกทางวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์ ดานคณิตศาสตร์ การแข่งขันดาราศาสตร์
การแข่งขันคอมพิวเตอร์ ฯลฯ ล้วนกวาดรางวัล เหรียญทอง เหรียญเงิน
เหรียญทองแดงมาให้คนไทยได้ร่วมชื่นชมความสามารถของเด็กไทยที่เจ๋งไม่แพ้ประเทศใดๆ ก็ว่าได้

ป๋วยฝ่าย-ณัฐสุดา บัวมะธิติ, ตี๊ด-ทัชพร องค์พิเชษฐ์เมธธา และ ป๋วย-กิริดา เตชะชัยนรินทร์ 3 สาว
คณะกรรมการนักเรียน ระดับชั้น ม. 6 รับหน้าที่เป็นไกด์อาสา (จำเป็น) พาทัวร์โรงเรียนเสียจนทั่วทุกซอก ทุกมุม
ทำให้เราทราบการใช้ชีวิตของพวกน้องๆ ทั้งหญิง-ชาย ระดับชั้น ม.4-6 ที่อยู่รวมกันจำนวน 720 คน ภายใต้ว "น้ำเงิน-เหลือง"

แม้ข้อมูลต่างๆ อาจจะไม่ลึก ด้วยระยะเวลาอันจำกัดในการตะลุยรอบ แต่ก็สัมผัสถึง"ความอบอุ่น ความสุข
และความเอื้ออาทร ระหว่างอาจารย์ นักเรียน ผอ.เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง ได้อย่างน่าประทับใจ

ทั้ง 3 สาว พุดตรงกันว่า พวกเธอใฝ่ฝันที่จะเข้ามาเป็นศิษย์ของโรงเรียนแห่งนี้ตั้งแต่ สมัยเรียนประถม
และมีรุ่มร้อนแล้ว หลังทุกๆ วันหยุด และปิดเทอมพวกเธอจะได้ฟังเรื่องเล่าจากบรรดาพี่ๆ ที่เป็นนักเรียนของมหิดลวิทยฯ
ถึงการใช้ชีวิตในโรงเรียนที่แม่จะเน้นหนักไปทางด้านวิชาการ แต่คราวเดียวกันก็คลั่งไปกับความสนุกต่างๆ
ทั้งการทดลอง วิจัย การฝึกฝนภาษา การใช้เทคโนโลยี สันทนาการบันเทิง กีฬา เรียนรูวิชาชีฟ ศาสนา การเขาคายต่างๆ
ฯลฯ เรียกได้ว่า ครบทุกอรรถรส

สิ่งเหล่านี้คือ "แรงบันดาลใจ" ให้พวกเธอและเด็กนักเรียนที่กำลังจะศึกษาต่อ ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4
เลือกที่มุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียรท่องตำรา และเก็บคะแนนให้ได้สูงๆ ระหว่างเรียนหนังสือ
เพื่อสมัครสอบเข้าคัดเลือกเป็นนักเรียนของที่นี่ แม่จะต้องฝ่าด่านคู่แข่งกันทั่วประเทศนับหมื่นๆ คนในแต่ละปี

แต่ก็ไม่ได้ทำให้พวกเขาท้อถอย ก่อนที่จะคัดเลือกเด็กเก่งที่สามารถทะลุผ่าน(หิน) เข้ามาในรั้วแห่งนี้ได้แต่เพียง 240 คน เท่านั้น... และทุกคนคือ นักเรียนทุน ที่จะผลิตออกไปเป็นบุคลากรสำคัญของชาติในอนาคต

ปุยฝ้าย สาวน้อยชาวพัทลุง กล่าวด้วยแววตามุ่งมั่นว่า เธอชอบเรียนวิชาชีววิทยา และถ้ามีโอกาส เธออยากไปเรียนต่อที่ต่างประเทศด้านไบโอฟิสิกส์ เพื่อวิจัยผลงานที่เกิดประโยชน์กับคนเยอะๆ ตามปรัชญาของโรงเรียนที่ปลูกฝังให้ทุกคน มีจิตวิญญาณของความเป็นนักวิจัย นักคิดคน และนักพัฒนาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อตอบแทนชาติบ้านเมืองตามความสามารถที่มีอยู่

ส่วน **ติ๊ด** สารภาพว่า ตอนนี้เธอหลงใหล และรักความเป็นมรดกวิทย์ยานุสรณ์เข้าอย่างเต็มเปา จากตอนแรกที่เป็นแค่ความทะยานอยากให้สามารถเข้ามาเรียนที่นี่ให้ได้ แล้วเธอก็ทำความฝันสำเร็จ แม่ตอน ม.4 จะเครียดกับการปรับตัว และปัญหาทางด้านการเรียนที่ยังไม่ลงตัว แต่ระยะเวลาที่จะใช้ชีวิตการเป็นนักเรียนม.6 ชั้นเรียนสุดท้ายของเธอ ยิ่งกลับทำให้เธอรู้สึกอาลัยที่อยากจะใช้ชีวิตอยู่ที่นี้ต่อไป แต่ด้วยความที่ต้องเติบโตก้าวสู่การใช้ชีวิตนักศึกษา ทำให้ติ๊ด สัญญาว่า เธอจะเป็นบุคลากรที่นำความก้าวหน้ามาสู่ประเทศไทยได้

ด้าน **ป๊วย** สาวน้อยผมสั้น ผู้คลั่งไคล้วิชาคณิตศาสตร์ บอกว่า เธอชอบเรียนอะไรที่มันเป็นความจริง พิสูจน์ได้ ซึ่งจะสร้างความตื่นเต้นทุกครั้งที่ทำให้คนพบคำตอบ ป๊วยยอมรับว่า ที่มหิดลวิทย์ฯ นั้น มีเนื้อหาการสอนที่ทั้งกว้างและลึก และบางเนื้อหาที่บรรจุไว้ในการสอนระดับมหาวิทยาลัยด้วย ทำให้เธอมีความมั่นใจยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ป๊วยยังรู้สึกว่าการกิจกรรมนอกค่ายต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นช่วยเพิ่มความสนิทให้กับนักเรียนและอาจารย์ได้อย่างมากที่สุดอีกด้วย

เมื่อคุยกันหอมปากหอมคอก็ได้เวลาที่ทั้ง 3 สาว พาชชมบรรยากาศรอบๆ มหิดลวิทย์ยานุสรณ์ ภายใต้อาคารทั้งหมด 25 ไร่ (น้อยเสียเมื่อไหร่) ซึ่งมีอาคารเรียนใหญ่ 3 หลังด้วยกัน แต่ละหลังจะมีทั้งหมด 7 ชั้น ใช้เป็นห้องเรียนวิชาหลักๆ นอกนั้นก็จะเป็นอาคารย่อยๆ ไว้ให้นักเรียนรวมกันสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) หรือบัณฑิตสหวิทยาการ

เริ่มที่ห้องเรียน มีการแบ่งหมวดวิชาต่างๆ ดังเช่นโรงเรียนทั่วไป แต่สิ่งพิเศษของที่นี่ คือ เขาจะเน้นการให้ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ในด้านที่ให้นักเรียนได้ค้นคว้าทดลองจริง ใช้จริง ก็จะมีการแยกประเภทห้องไว้พร้อมอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการเรียน เช่น ห้องทดลอง วิจัย ทั้งด้านฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ห้องมืด ห้องเพาะเชื้อ ห้องดาราศาสตร์ ห้องคณิตศาสตร์ ฯลฯ

ที่สำคัญ เรามีห้องฉายภาพยนตร์ดาราศาสตร์ 3 มิติ ด้วยนะ

ส่วนที่แนวสุดๆ เห็นจะเป็น **หมวดศิลปะ** ที่นอกจากจะมีการสอน Drawing โดยจัดมุม เรียงกระดานวาดภาพ วางหุ่นปั้น ให้นักเรียนได้ออกแบบด้วยดินสอ ละเอียดตามจินตนาการแล้ว ยังมีการสอนออกแบบเสื้อผ้า (แฟชั่น ดีไซน์เนอร์) อีกด้วย เราจะเห็นผลงานของน้องๆ วางเรียงรายเต็มไปหมด ทั้งศิษย์ปัจจุบัน และศิษย์ที่จบไปแล้ว ที่สำคัญ อาจารย์ผู้สอนก็ยังหนุ่ม-สาว และฮิปสุดๆ ไม่แพ้กัน

ถัดมา คือ **โรงฝึกงาน** ขอบอกว่า ฟูลออปชั่น สุดๆ เมื่อมีทั้งโรงกลึง เครื่องพิมพ์ อุปกรณ์การบัดกรี ช้อน ตะปู ไขควง ฯลฯ ซึ่งนี่คือหลักสูตรหนึ่งในการเรียนงานพื้นฐานอาชีพที่นักเรียนทุกคนต้องเข้ามาเรียนรู้ โดยจะมีชุดข้อป้อนให้นักเรียนที่เข้ามาใช้โรงฝึกใส่ตารางหากเมื่อลงมือปฏิบัติงานจริง (ขอบอกว่าล้ามาก)

อีกด้านหนึ่ง คือ **ห้องปั้นเซรามิก** ที่เราจะเห็นสัตว์แปลกๆ วัตถุเก๋ๆ ที่ผ่านการออกแบบและเดิมสีส้นโดยไอเดียของน้องๆ เขา ละลานตาเต็มไปหมด

เมื่อเดินไปสู่อากาศข้างนอก เราก็จะผ่าน**โรงเพาะชำต้นไม้** ซึ่งเขาจัดไปสวนเพื่อให้เด็กเรียนนันทน์ไม้ที่ต้องการนำทดลอง วิจัยมาปลูก ผลงานใคร ผลงานมัน งานนี้รู้ได้เลยว่า ใครขยัน-ไม่ขยัน รดน้ำต้นไม้ ดูกันตรงนี้แหละ

ส่วนที่ทันสมัย ไฮโซสุดๆ ต้องยกให้ **สำนักวิทยบริการ** หรือที่รู้จักกันดี คือ ห้องสมุด ที่นี่เค้าจัดให้ได้อย่างทันสมัย เหมาะแก่การเข้าไปค้นหาความรู้ หรือนั่งทำการบ้าน รายงานของนักเรียนมากๆ ด้วยการจัดวางหมวดหมู่ของชั้นวางหนังสือ โต๊ะ เก้าอี้ มุมพักที่ค่อนข้างเป็นสัดส่วน ไม่ยุ่งยาก โชนदानหนาเป็นมุนินิตยสาร และมีโต๊ะคอมพิวเตอร์ให้เสิร์ชหาเลขหมวดหนังสือที่ต้องการค้นหาเบื้องต้น ส่วนชั้นที่สอง ของสำนักวิทยบริการจะเป็นโชนหนังสือต่างประเทศ

สำนักวิทยบริการ หอพักนักเรียนชาย-หญิง

หอพักของที่นี่ มีอยู่ทั้งหมด 2 ตึก คือ หอพักของนักเรียนชายและหอพักของนักเรียนหญิง โดย**หอพักนักเรียนชาย**บริเวณโถงโล่งๆ ด้านล่างที่ติดกับสนามฟุตบอลนั้น จะเป็นลานทำกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนทั้งชายและหญิง เช่นการจัดทำอุปกรณ์กีฬา สี ช่างเวลาพักผ่อนของน้องๆ เขาจะมารวมตัวกันเพื่อทำอุปกรณ์ประเภทต่างๆ ที่ใช้ประกอบการเชียร์ ไม่ว่าจะเป็นการวาดภาพขึ้นคัตูเอาท์ อุปกรณ์การเชียร์ พาเหรด ฯลฯ เมื่อขึ้นไปบนชั้นที่ 2 ของอาคารหลังดังกล่าว จะเป็นห้องกิจกรรมต่างๆ ทั้งห้องนาฏศิลป์ ห้องชมดนตรี ทั้งไทยและต่างประเทศ

ขณะที่**หอพักของนักเรียนหญิง** จะอยู่เข้าไปด้านในตรงข้ามหอพักนักเรียนชาย ข้อสังเกตคือ หอพักนักเรียนหญิงจะร่มรื่นไปด้วยต้นไม้ร่มครึ้ม เขียวขจี และมีรั้วเหล็กกันไว้อีกชั้นเพื่อความปลอดภัย และค่อนข้างเป็นสวนตัวมากกว่าหอพักนักเรียนชาย สวนหอนอนด้านในของทั้งหอพักนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะจัดให้อยู่รวมกันประมาณ 4-6 คน เป็นเตียง 2 ชั้น 3-4 เตียงวางติดกัน แบ่งตามลำดับชั้นการเรียน ส่วนใครจะนอนกับใครก็ได้แล้วแต่

พระพุทธรูปประจำโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์นั้น คือ **หลวงพ่อดำไร่ขิง** ซึ่งประดิษฐานอยู่ที่หอพระ บริเวณด้านหน้าทางเข้าโรงเรียน

ติดๆ กันคือ **ศูนย์กีฬามาตรฐาน 4 ชั้น** เรียกว่า อลังการสุดๆ เพราะมีทั้งคอร์ตแบดมินตัน สนามบาส วอลเลย์บอล อัฒจันทร์สำหรับกิจกรรมเชียร์ (ทุกๆ เดือนกันยายน ที่นี่เขาจะมีกีฬาสุเกิดขึ้น) นอกจากนี้ ยังมีสระว่ายน้ำ ฟิตเนส ห้องชมดีเทนนิส ฯลฯ มาใช้บริการทีเดียว เรียกเหงื่อเสริมสุขภาพ เพิ่มความแมน ไม่ต้องมัวพึ่งแอบแ้วความสว้ยไต้เพียบ

ที่หนึ่งซึ่งสำคัญสำหรับปากท้อง ปฏิเสธไม่ได้ว่า นั่นคือ **โรงอาหาร** ที่ทั้งกว้าง น่านั่ง และอาหารน่ากินสุดๆ เสียดยไม่ได้เข้าไปลองชิมสักจาน เลยอดรู้ว่าอะไรอร่อยถูกปาก ตรงใจแค่ไหน บ้วย-ดีด-บ้วยฝ้าย บอกว่า ทุกๆ พักเที่ยง นักเรียนทั้งหมดจะต้องลงมารับประทานอาหารที่นี้พร้อมกัน ส่วนเวลาอื่นๆ ก็จะมีนักเรียนมานั่งรับประทานบ้าง และเขาจะเปิดเป็นเวลา ส่วนถ้าใครเบื่อข้าว อยากทานขนม นม น้ำอัดลม น้ำผลไม้ หรือซื้อของใช้จำเป็นส่วนตัว เขาก็มีร้านค้าสวัสดิการของโรงเรียนไว้จำหน่ายเสียจนเลือกไม่ถูกเลยละ

ครั้นตระเวนทั่วมหิตลวิทยานุสรณ์ จนได้เวลาเย็นแล้ว ก็มีรถบัสหลายคันขับเข้ามาในโรงเรียน จากนั้นก็เห็นนักเรียนชายในชุดเครื่องแบบ นักศึกษาวิชาทหาร สีเขียวขี้ม้า หรือชุด รด. ลงมากันเต็มไปหมด ทำให้นึกขึ้นได้ว่า ก่อนหน้านี้ 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา ทุกวันพุธ นักเรียนผู้ชายส่วนใหญ่เขาจะไปเรียน รด.กัน

มิน่าเล่า ก็ว่า ทำไมโรงเรียนโล่งๆ เงียบๆ และคนน้อยๆ ผิดปกติ

ดีดและบ้วย (บ้วยฝ้ายขอตัวแยกไปเรียนนาฏศิลป์) ก็แนะนำให้รู้จัก หนุ่มหน้าตาดีๆ มาดนิ่งคนหนึ่ง ชื่อ **ไมค์ - กษิดิ์เดช พูลสุขสมบัติ** ซึ่งเป็นประธานนักเรียน (มิน่าเล่าราศีจับเขียว)

จากนั้นก็จะมีอีกหลายหนุ่มเดินมาทักทาย สวัสดี หนึ่งในนั้น เป็นถึงนักเรียนดีกรีเหรียญเงินโอลิมปิกเคมี ปี 2552 คือ **อูลิฟ นอยคำ** ซึ่งเมื่อเจอตัวเป็นๆ แล้วไม่น่าเชื่อว่า น้องเขาจะเฟรนด์ ดูร่าเริง สนุกสนาน ผิดกับเด็กเก่งๆ ทางด้านวิชาการที่เจอทั่วไป

อูลิฟ ปล่ยมุกเรียกเสียงฮาไปได้หลายดอก เมื่อเข้าขากับ **กอล์ฟ - เนติวิทย์ เก้าเงิน** หนุ่มดีหน้าทะเล้น สัตว์นกระต๊าก ที่ประกาศตัวว่า **"อนาคตผมจะเป็นดารา"** กอล์ฟขอให้ถ่ายรูปพวกเขาไปเยอะๆ เผื่อจะได้แจ้งเกิดในวงการบันเทิงในสักวัน สมแล้วกับการเป็นคณะกรรมการนักเรียนฝ่ายกิจกรรม

แสงอาทิตย์เริ่มทออ่อน ค่อยๆ เหลือบลับต่ำไปด้านหลังสนามฟุตบอลแล้ว ถึงเวลาที่ต้องลาพวกน้องๆ และบรรดาครุฑอาจารย์เสียที

หลังได้รับการอำนวยความสะดวกและการให้ความร่วมมือเต็มที่ในการทำความรู้จักความเป็นมหิตลวิทยานุสรณ์ นักเรียนและอาจารย์ เกือบครบถ้วน ทำให้ไม่แปลกใจเลยว่า เหตุใด พ่อแม่ผู้ปกครอง และนักเรียนตั้งแต่ชั้น ม. 3 ลงไป ถึงใฝ่ฝันมุ่งมั่น ขยันท่องตำรา ที่จะเข้ามาเรียนในโรงเรียนแห่งนี้ให้ได้

คำตอบไม่ได้ยากแคว้ง เพราะเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์อันดับหนึ่งแห่งเดียวของประเทศ แต่ด้วยจิตวิญญาณของการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าและทัดเทียมนานาประเทศในอนาคตต่างหาก ที่ทำให้พวกเขาต้องการเป็นคนเก่งโดยไม่เห็นแก่ตัว หลากๆ คำถามได้ถูกไขเป็นคำตอบไปบางแล้ว ขาดแต่เพียงโอกาสและเงินทุนสนับสนุน อยู่ที่ว่า ผู้ใหญ่ที่มีส่วนสำคัญในการบริหารบ้านเมือง จะส่งเสริมคนที่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับประเทศไทยของเราได้มากน้อยแค่ไหน ไม่ใช่แค่มีแว่แว่กันไปมาว่า ใครโกงกินเท่าไร เขาขางฝ่ายใด ควรเทิดทูนคนไหนเพราะถ้ามันเป็นเช่นนั้นอยู่ ประเทศของเราก็ไม่มีวันที่จะพัฒนาเหมือนชาติอื่นๆ ได้ขึ้นมาเสียที...

http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1250757340&grpid=no&catid=02

โดย...ภูเขาดินสอ